

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัยกรรมการสภามหาวิทยาลัย

ผู้บริหาร บุคลากร และผู้เรียนของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย

ผู้บริหาร บุคลากร และผู้เรียนของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

จังหวัดปทุมธานี พ.ศ. ....

เหตุผล

ด้วยเห็นเป็นการสมควรให้มีประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี กรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ผู้บริหาร บุคลากร และผู้เรียนของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๒๐ ซึ่งกำหนดไว้ว่า “สภาสถาบันอุดมศึกษาต้องจัดให้มีประมวลจริยธรรมของนายกสภาสถาบันอุดมศึกษากรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา ผู้บริหาร และบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา และผู้เรียน โดยมีกลไกในการส่งเสริม ตรวจสอบ และบังคับใช้ที่มีประสิทธิภาพ”

-ร่าง-

ประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร บุคลากร
และผู้เรียนของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

.....

ด้วยเห็นเป็นการสมควรให้มีประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ
วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี กรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ
วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ผู้บริหาร บุคลากรและผู้เรียนของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา
พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๒๐ ซึ่งกำหนดไว้ว่า “สภาสถาบันอุดมศึกษาต้องจัดให้มีประมวลจริยธรรมของนายกสภา
สถาบันอุดมศึกษากรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาผู้บริหารและบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาและผู้เรียน
โดยมีกลไกในการส่งเสริมตรวจสอบและบังคับใช้ที่มีประสิทธิภาพ” นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และความใน
มาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ
ราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานีในคราวประชุมครั้งที่ ...../.....
เมื่อวันที่ ...../...../..... ให้ออกประมวลจริยธรรมไว้ดังนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร บุคลากร
และผู้เรียนของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ให้มีผลใช้บังคับ
ตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร บุคลากร
และผู้เรียนของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี นี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ
วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

“กรรมการสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า กรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

“ประมวลจริยธรรม” หมายความว่า ประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร บุคลากร และผู้เรียนของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

“ผู้บริหาร” หมายความว่า ผู้บริหารนอกโครงสร้างตามที่สภามหาวิทยาลัยได้ประกาศ ซึ่งเทียบเคียงได้กับผู้บริหารตามมาตรา ๑๘ (ข)

“บุคลากร” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงาน ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

“บุคลากรสายวิชาการ” หมายความว่า ผู้ที่ดำรงตำแหน่ง อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์

“บุคลากรสายสนับสนุน” หมายความว่า ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะประจำของหน่วยงาน ที่สนับสนุนงานของมหาวิทยาลัย นอกเหนือจากบุคลากรสายวิชาการ

“คณะกรรมการจริยธรรม” หมายความว่า คณะกรรมการดำเนินการเกี่ยวกับจริยธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ข้อ ๓ มาตรฐานทางจริยธรรม ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติของบุคคลอย่างมีคุณธรรม ตามประมวลจริยธรรมฉบับนี้ ประกอบไปด้วย

(๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ซื่อสัตย์สุจริตมีจิตสำนึกที่ดีและรับผิดชอบต่อหน้าที่

(๓) กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

(๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัวและมีจิตสาธารณะ

(๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ

(๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ

ข้อ ๔ ให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการดำเนินการตามมาตรฐานทางจริยธรรมและมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาภายใต้ขอบเขตตามประมวลจริยธรรมฉบับนี้

หมวด ๒

จริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๕ นอกจากมาตรฐานทางจริยธรรมตามข้อ ๓ โดยเฉพาะให้นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยรักษাজริยธรรมตามที่ระบุในหมวดนี้

ข้อ ๖ นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย ต้องปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป ไม่เรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้กันโดยเสน่หาจากบุคคลซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น

ข้อ ๗ นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย ต้องสนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ วางตัวเป็นกลางทางการเมือง เคารพ ส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ใช้สิทธิทางการเมืองในระดับต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ข้อ ๘ นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย ต้องประพฤติและปฏิบัติตน เป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาแห่งท้องถิ่น และวัฒนธรรมไทย ตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

หมวด ๓

จริยธรรมของผู้บริหารของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๙ นอกจากมาตรฐานทางจริยธรรมตามข้อ ๓ โดยเฉพาะให้ผู้บริหารมหาวิทยาลัยรักษাজริยธรรมตามที่ระบุในหมวดนี้

ข้อ ๑๐ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัย ต้องปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป ไม่เรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้กันโดยเสน่หาจากบุคคลซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น

ข้อ ๑๑ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัย ต้องสนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ด้วยความบริสุทธิ์ใจ วางตัวเป็นกลางทางการเมือง เคารพ ส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ใช้สิทธิทางการเมืองในระดับต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ข้อ ๑๒ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยต้องประพฤติและปฏิบัติตน เป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาแห่งท้องถิ่นและวัฒนธรรมไทย ตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

ข้อ ๑๓ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัย ต้องยึดหลักในการปฏิบัติหน้าที่ และต่อมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเป็นธรรมและปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัย
- (๒) ปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยความยุติธรรม เสมอภาค และปราศจากอคติ
- (๓) มีความรับผิดชอบในผลที่เกิดจากการตัดสินใจและการปฏิบัติหน้าที่ของตน
- (๔) พัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ
- (๕) ประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่
- (๖) ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง
- (๗) วางตนและปฏิบัติให้เหมาะสม ทั้งในและนอกเวลาราชการ เพื่อธำรงไว้ซึ่งเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย
- (๘) มีส่วนร่วมในการป้องกัน แก้ไขการปฏิบัติงานที่ไม่ชอบ และอาจมีผลกระทบที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย

หมวด ๔

จริยธรรมของบุคลากรของมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๑

บุคลากรสายวิชาการ

ข้อ ๑๔ นอกจากมาตรฐานทางจริยธรรม ตามข้อ ๓ โดยเฉพาะให้บุคลากรสายวิชาการ รักษาจริยธรรมตามที่ระบุในส่วนที่ ๑ นี้

ข้อ ๑๕ บุคลากรสายวิชาการต้องปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง ดังนี้

- (๑) รักและเมตตาผู้เรียน โดยให้ความเอาใจใส่ช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนแก่ผู้เรียนโดยเสมอหน้า
- (๒) อบรมสั่งสอนฝึกฝนสร้างเสริมความรู้ทักษะและนิสัยที่ถูกต้องดีงามให้แก่ผู้เรียนอย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- (๓) ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ทั้งทางกาย วาจา ใจ

(๔) ไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคม
ของผู้เรียน

(๕) ไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากผู้เรียนในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ
และไม่ให้ผู้เรียนกระทำการใด ๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

(๖) พัฒนาดนทั้งในด้านอาชีพ ด้านบุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ให้ทันต่อพัฒนาการทาง
วิทยาการ เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองอยู่เสมอ

(๗) รักและศรัทธาในอาชีพของตน

(๘) ช่วยเหลือเกื้อกูลบุคลากรของมหาวิทยาลัยและชุมชนในทางสร้างสรรค์

(๙) ประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทย
ข้อ ๑๖ บุคลากรสายวิชาการต้องมีจริยธรรมต่อวิชาชีพของตน ดังนี้

(๑) ตระหนักและประพฤติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของตน

(๒) พร้อมเสมอที่จะอุทิศความรู้ ความสามารถในวิชาชีพของตนเพื่อสาธารณประโยชน์

(๓) ใฝ่เรียนรู้ เพื่อปรับปรุง เพิ่มพูน ความสามารถของตน เพื่อผดุงไว้ซึ่งคุณค่าและเกียรติคุณ
ของวิชาชีพ

(๔) ละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนโดยมิชอบ

(๕) รับและปฏิบัติงานในขอบเขตที่ตนมีความสามารถ

(๖) รักและศรัทธาในวิชาชีพและเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพของตน

ข้อ ๑๗ บุคลากรสายวิชาการ ต้องยึดหลักการปฏิบัติตนต่อผู้บังคับบัญชา ดังนี้

(๑) ให้ความเคารพ นับถือ และให้เกียรติต่อผู้บังคับบัญชา

(๒) ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย
และระเบียบของมหาวิทยาลัย อย่างเต็มความสามารถ

(๓) ต้องไม่รายงานความเท็จต่อผู้บังคับบัญชา และหรือ ปกปิดข้อความอันควรต้องแจ้ง
ให้ทราบ

ข้อ ๑๘ บุคลากรสายวิชาการ ต้องยึดหลักการปฏิบัติตนต่อผู้ร่วมงาน ดังนี้

(๑) มีความสามัคคีให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตนเองในด้านการทำงาน
การแก้ปัญหาาร่วมกัน และการให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนากลุ่มงานของตนเอง

(๒) ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามานฉันท์
ต่อเพื่อนร่วมงานในมหาวิทยาลัย ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๓) ให้เกียรติและปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานด้วยความสุภาพ ภารดรภาพ มีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์อันดี

ข้อ ๑๙ บุคลากรสายวิชาการต้องยึดหลักการปฏิบัติตนต่อผู้เรียน ดังนี้

(๑) ให้คำแนะนำหรือสอนผู้เรียนอย่างเต็มใจ เพิ่มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อผู้เรียนอย่างมีเมตตาและเป็นธรรม

(๒) ไม่สอนหรืออบรมผู้เรียน เพื่อให้กระทำการที่รู้ย่อว่าผิดกฎหมาย หรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๓) ประพฤติและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ทั้งกาย วาจา และจิตใจ

(๔) ไม่เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือแสวงหาประโยชน์อื่นใดแก่ตน หรือผู้อื่น โดยมีชอบจากผู้เรียนที่อยู่ภายใต้อำนาจครอบงำของตน

(๕) ไม่ล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ฉันท์ชู้สาวกับผู้เรียน

(๖) ละเว้นการเปิดเผยความลับของผู้เรียนที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ของตน หรือความไว้วางใจที่มีต่อตน ทั้งนี้โดยมิชอบ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้เรียน

ข้อ ๒๐ บุคลากรสายวิชาการ ต้องยึดหลักการปฏิบัติตนต่อประชาชน ดังนี้

(๑) ปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

(๒) ให้บริการประชาชนอย่างเต็มใจ เพิ่มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

(๓) ไม่เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้แก่กันโดยเสน่หาจากผู้มาติดต่อราชการหรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัยก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

ส่วนที่ ๒

บุคลากรสายสนับสนุน

ข้อ ๒๑ นอกจากมาตรฐานทางจริยธรรม ตามข้อ ๓ โดยเฉพาะให้บุคลากรสายสนับสนุน รักษาจริยธรรมตามที่ระบุไว้ในส่วนที่ ๒ นี้

ข้อ ๒๒ บุคลากรสายสนับสนุน ต้องยึดหลักในการปฏิบัติหน้าที่ ต่อมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่คดโกง และปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัย

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยความยุติธรรม เสมอภาคและปราศจากอคติ

(๓) มีความรับผิดชอบในผลที่เกิดจากการตัดสินใจและการปฏิบัติหน้าที่ของตน

(๔) พัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ

(๕) ประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่

(๖) ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

(๗) วางตนและปฏิบัติให้เหมาะสม ทั้งในและนอกเวลาราชการ เพื่อธำรงไว้ซึ่งเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

(๘) มีส่วนร่วมในการป้องกัน แก้ไขการปฏิบัติงานที่ไม่ชอบและอาจมีผลกระทบที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๓ บุคลากรสายสนับสนุน ต้องยึดหลักการปฏิบัติตนต่อผู้บังคับบัญชา ดังนี้

(๑) ให้ความเคารพ นับถือ และให้เกียรติต่อผู้บังคับบัญชา

(๒) ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบของมหาวิทยาลัย อย่างเต็มความสามารถ

(๓) ไม่รายงานความเท็จต่อผู้บังคับบัญชาและหรือปกปิดข้อความอันควรต้องแจ้งให้ทราบ

ข้อ ๒๔ บุคลากรสายสนับสนุน ต้องยึดหลักในปฏิบัติตนต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ดังนี้

(๑) ให้เกียรติต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

(๒) ปกครองผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักความยุติธรรมและเมตตาธรรมรับฟังความคิดเห็น ไม่กลั่นแกล้งผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาและพึงส่งเสริมความสามัคคีของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

(๓) ดูแลเอาใจใส่การปฏิบัติหน้าที่และนิเทศงานแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาตามความเหมาะสม

(๔) สร้างขวัญและกำลังใจตามสมควร เพื่อให้เกิดศักยภาพในการปฏิบัติงานของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

ข้อ ๒๕ บุคลากรสายสนับสนุน ต้องยึดหลักการปฏิบัติตนต่อผู้ร่วมงาน ดังนี้

(๑) มีความสามัคคีให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตนเองในด้านการทำงาน การแก้ปัญหาาร่วมกัน และการให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพของตนเอง

(๒) ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคีกัน ต่อเพื่อร่วมงานในมหาวิทยาลัย ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๓) ให้เกียรติและปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานด้วยความสุภาพ ภารดรภาพ มีน้ำใจและมีมนุษยสัมพันธ์อันดี

ข้อ ๒๖ บุคลากรสายสนับสนุนต้องยึดหลักการปฏิบัติตนต่อผู้เรียน และผู้รับบริการ ดังนี้

(๑) ให้คำแนะนำผู้เรียนหรือผู้รับบริการอย่างเต็มใจ เต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อผู้เรียนหรือผู้รับบริการอย่างมีเมตตาและเป็นธรรม

(๒) ไม่ให้คำแนะนำหรืออบรมผู้เรียนหรือผู้รับบริการ เพื่อให้กระทำการที่รู้ว่าเป็นผิดกฎหมาย หรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๓) ประพฤติและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนหรือผู้รับบริการ ทั้งกาย วาจา และจิตใจ

(๔) ไม่เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือแสวงหาประโยชน์อื่นใดแก่ตน หรือผู้อื่น โดยมีขอบจากผู้เรียนหรือผู้รับบริการที่อยู่ภายใต้อำนาจครอบงำของตน

(๕) ไม่ล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ฉันท์ชู้สาวกับผู้เรียนหรือผู้รับบริการ

(๖) ละเว้นการเปิดเผยความลับของผู้เรียนหรือผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ของตน หรือความไว้วางใจที่มีต่อตน ทั้งนี้โดยมิชอบ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้เรียนหรือผู้รับบริการ

ข้อ ๒๗ บุคลากรสายสนับสนุน ต้องยึดหลักการปฏิบัติตนต่อประชาชน ดังนี้

(๑) ปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

(๒) ให้บริการประชาชนอย่างเต็มใจ เต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ เป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผล หรือแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงาน หรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

(๓) ไม่เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัย ที่วิญญูชนจะให้กับโดยเสนหาจากผู้มาติดต่อราชการหรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ นั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่า ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัย ก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

หมวด ๕

จริยธรรมของผู้เรียนของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๘ นอกจากมาตรฐานทางจริยธรรม ตามข้อ ๓ โดยเฉพาะให้ผู้เรียนของมหาวิทยาลัยรักษาจริยธรรมตามที่ระบุในหมวดนี้

ข้อ ๒๙ ผู้เรียนของมหาวิทยาลัย ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) ผู้เรียนต้องรักษาวินัยของผู้เรียนและปฏิบัติตามกฎ คำสั่ง ประกาศ ระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัยทุกประการอย่างเคร่งครัดผู้เรียนผู้ใดไม่รักษาวินัยหรือไม่ปฏิบัติตามกฎ คำสั่ง ประกาศ ระเบียบ หรือข้อบังคับของมหาวิทยาลัยจนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายร้ายแรง เป็นความผิดวินัยผู้เรียนอย่างร้ายแรง

(๒) ผู้เรียนต้องสนับสนุนในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๓) ผู้เรียนต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หลักศีลธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมอันดีของสังคมไทยผู้เรียนผู้ใดกระทำความผิดต่อกฎหมายอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือประพฤติดตนให้เป็นที่เสื่อมเสียต่อศีลธรรม จริยธรรม หรือวัฒนธรรมอันดีของสังคมไทยอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยผู้เรียนอย่างร้ายแรง

(๔) ผู้เรียนต้องรักษาไว้ซึ่งความสามัคคีระหว่างกัน ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ประพฤติตนเป็นสุภาพชน และรักษาไว้ซึ่งชื่อเสียงเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย ผู้เรียนผู้ใดก่อเหตุทะเลาะวิวาทหรือทำร้ายร่างกายกัน ประพฤติในสิ่งที่ไม่มาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ผู้อื่น หรือมหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยผู้เรียนอย่างร้ายแรง

(๕) ผู้เรียนต้องเชื่อฟังคำสั่งเตือน คำแนะนำ หรือคำสั่งของผู้บริหาร บุคลากรสายวิชาการ หรือบุคลากรสายสนับสนุน ที่ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ

ในกรณีที่มีเหตุสมควร เมื่อบรรดาบุคลากรสายวิชาการ หรือบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยขอตรวจบัตรประจำตัวผู้เรียน ผู้เรียนต้องแสดงบัตรประจำตัวผู้เรียน เช่น ในการใช้บริการห้องสมุดหรือห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ในห้องสอบ หรือในมาตรการเพื่อรักษาความปลอดภัยในร่างกายและทรัพย์สิน เป็นต้น

การฝ่าฝืน ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเตือน คำแนะนำ หรือคำสั่งของบุคลากรสายวิชาการ หรือบุคลากรสายสนับสนุน ผู้กระทำโดยชอบ จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อมหาวิทยาลัยหรือผู้อื่นอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยผู้เรียนอย่างร้ายแรง

(๖) ผู้เรียนต้องแต่งกายให้สุภาพ เหมาะสมแก่กาลเทศะ หรือเครื่องแบบผู้เรียนเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย และรักษาเกียรติของมหาวิทยาลัย

การแต่งกายของผู้เรียนในงานพิธี การสอบไล่ การสอบกลางภาค หรือในกรณีที่ต้องมีเครื่องแบบเฉพาะปฏิบัติงานหรือเครื่องแบบเฉพาะสายวิชาชีพ ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ในโอกาสทั่วไปให้ผู้เรียนแต่งกายสุภาพและในกรณีต้องแต่งเครื่องแบบผู้เรียนไม่ว่าภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัย พึงต้องมีพฤติกรรมที่สุภาพเรียบร้อยเหมาะสม เพื่อรักษาไว้ซึ่งเกียรติของผู้เรียนและมหาวิทยาลัย

(๗) ผู้เรียนต้องเคารพและให้เกียรติต่อบุคลากรสายวิชาการ หรือบุคลากรสายสนับสนุน และเพื่อนผู้เรียนตามแบบจารีตประเพณีอันดีงามของสังคมไทย

(๘) ผู้เรียนต้องช่วยดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดคุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง การลัก การยกยอก การทำลายหรือทำให้เสื่อมค่าแก่ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย หรือของผู้อื่นเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง เป็นการกระทำผิดวินัยผู้เรียนอย่างร้ายแรง

หมวด ๖

กลไกการส่งเสริมจริยธรรม การตรวจสอบจริยธรรม และบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ส่วนที่ ๑

การส่งเสริมจริยธรรม

ข้อ ๓๐ ผู้บริหารจักต้องส่งเสริมจริยธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) การบรรจุแต่งตั้ง เลื่อนเงินเดือน ย้ายหรือโอนบุคลากร ให้ใช้พฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้นั้นพิจารณาควบคู่กับความรู้ความสามารถ

(๒) ปลุกฝังจริยธรรมและจัดให้บุคลากรได้พัฒนาส่งเสริมจริยธรรมและคุณธรรม

(๓) จัดให้มีการศึกษาค่านิยมที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้และดำเนินการแก้ไขปรับเปลี่ยนค่านิยมนั้น

ส่วนที่ ๒

การตรวจสอบจริยธรรม

ข้อ ๓๑ การพิจารณาความประพฤติที่ฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมนี้ จะถือเป็นการฝ่าฝืนจริยธรรมร้ายแรงหรือไม่ ให้พิจารณาจากพฤติกรรมของการฝ่าฝืน ความจงใจ หรือ เจตนา มูลเหตุจูงใจ ความสำคัญและระดับ

ตำแหน่งตลอดจนหน้าที่ ความรับผิดชอบของผู้ฝ่าฝืน อายุ ประวัติและความประพฤติในอดีต สภาพแวดล้อมแห่งกรณี ผลร้ายอันเกิดจากการฝ่าฝืนและเหตุอื่นอันควรนำมาประกอบการพิจารณา

ข้อ ๓๒ กระบวนการตรวจสอบจริยธรรมให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ว่าด้วย จรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากรในมหาวิทยาลัย มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๓

การบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ข้อ ๓๓ กรณีนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย ฝ่าฝืนจริยธรรมตามประมวลจริยธรรมนี้ ให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจพิจารณาสั่งว่ากล่าว ตักเตือน ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ หรือสั่งให้ได้รับการพัฒนาตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๓๔ กรณีผู้บริหาร บุคลากร และผู้เรียน ฝ่าฝืนจริยธรรมตามประมวลจริยธรรมนี้ อธิการบดีอาจสั่งลงโทษทางวินัย ว่ากล่าว ตักเตือน ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ หรือ สั่งให้ได้รับการพัฒนาตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๓๕ การประพฤติปฏิบัติที่ฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมนี้ ในกรณีอันมิใช่เป็นความผิดทางวินัยหรือความผิดทางอาญา ให้ดำเนินการตามควรแก่กรณี เพื่อให้มีการแก้ไขหรือดำเนินการที่ถูกต้องหรือตักเตือน หรือนำไปประกอบการพิจารณาแต่งตั้ง การเข้าสู่ตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน หรือค่าจ้าง การพิจารณาความดีความชอบ หรือ การสั่งให้ผู้ฝ่าฝืนนั้นปรับปรุงตนเอง หรือได้รับการพัฒนา แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๖ ให้มีองค์กรคุ้มครองจริยธรรมโดยสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง เรียกว่า คณะกรรมการจริยธรรม ประกอบด้วยบุคคลต่อไปนี้

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิในสภามหาวิทยาลัย	เป็นประธานกรรมการ
(๒) รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย	เป็นรองประธาน
(๓) ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ	เป็นกรรมการ
(๔) คณบดี ผู้อำนวยการศูนย์สำนัก เลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน	เป็นกรรมการ
(๕) ผู้แทนบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน เลือกกันเองจำนวนสองคน	เป็นกรรมการ
(๖) นายกองค้การนักศึกษา	เป็นกรรมการ
(๗) ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี	เป็นกรรมการ และเลขานุการ

(๘) หัวหน้างานบริหารงานบุคคล

เป็นกรรมการและ
ผู้ช่วยเลขานุการ

สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการเพิ่มอีกก็ได้ แต่ไม่เกินสองคน

กรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการคนใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการใหม่จะเข้ารับหน้าที่

ข้อ ๓๗ คณะกรรมการจริยธรรม มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) วางนโยบายกำหนดแนวทางในการดำเนินงานของคณะกรรมการจริยธรรมให้เป็นไปตามแนวนโยบายของมหาวิทยาลัย

(๒) ส่งเสริมและพัฒนาจริยธรรมแก่บุคลากรและผู้เรียนของมหาวิทยาลัย อย่างสม่ำเสมอ

(๓) กำหนดมาตรการ เสนอข้อควรปรับปรุง หรือเพิ่มเติมการกระทำที่เข้าข่ายเป็นความผิดจริยธรรมเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๔) กำกับดูแลการปฏิบัติการตามจริยธรรมของบุคลากร และให้รายงานผลต่อสภามหาวิทยาลัยในเดือนตุลาคมของทุกปี

(๕) พิจารณาและวินิจฉัยกรณีที่มีการกล่าวหาว่าสภามหาวิทยาลัยกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้บริหาร บุคลากร และผู้เรียนของมหาวิทยาลัย ที่กระทำผิดตามประมวลจริยธรรมนี้และเสนอความเห็นเพื่อดำเนินการตาม ข้อ ๓๓ ข้อ ๓๔ และ ข้อ ๓๕

(๖) เสนอแนะการแต่งตั้งคณะกรรมการต่ออธิการบดี เพื่อช่วยปฏิบัติงานตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๗) ดำเนินการอื่น ๆ เพื่อให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรมฉบับนี้

ข้อ ๓๘ ให้คณะกรรมการจริยธรรม มีการประชุมสามัญทุก ๆ สามเดือน หรืออาจกำหนดให้มีการประชุมมากกว่านั้นก็ได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามมติที่ประชุม

ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ประธานคณะกรรมการจริยธรรม อาจให้มีการประชุมวิสามัญก็ได้

ประกาศ ณ วันที่...../ ...../ .....

(ศาสตราจารย์ ดร.วิรุณ ตั้งเจริญ)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี